

азъ са захванахъ самъ въ себе си: ако тази работа са продължеше още седемъ дни, предн да земе единъ лошъ край, захващамъ са самъ на мои разноски да напечатамъ моята сонетта камъ Ерминия; ако ли не, тя нека останеше вечно ржкописъ. Единъ край ще земе, но да ли ще можеше да са нарече добъръ или лошавъ, Господъ знаеше, та тѣй и останахъ азъ въ сѣмнение да ли спечелихъ захватка-та си или я изгубихъ.

«Той приказваше отпослѣ самъ всичко какъ са е случило, тѣй що-то ти можешъ отъ мене да го чуешъ толкова вѣрно, като да слушашъ самси него. При това той ми казваше, че Барбаросса не му са представилъ на дву-бой, зашто-то неговото завращание не значеше нищо друго освѣнъ че го приканваше явно да са биятъ. Нѣколко пѣти той нападалъ съ жандарми-тѣ въ гора-та на хайдуци-тѣ, но тѣ бѣгали като испарени отъ страхъ, безъ да са явятъ. Той си мислилъ, че това било измама само да ги вкарать по навхтрѣ въ планини-тѣ, та по-вѣрно да ги нападнатъ. Той много са зарадвалъ като узналъ, че една по-голѣма дружина отъ Сабина са сговорила идуща-та ноцъ да нападне съ по-голѣма сила, за това са оттеглили да си отсѣжтъ. Но капитанина не можялъ толкова дълго време да изтърпи, за това той като видѣлъ, че и жандарми-тѣ искать да си отсѣжтъ, напжлнилъ най-добра-та си двойна пушка, зель куче-то си, кое-то и то не му са щѣло да са скита по гора-та и кадѣ изгрѣвание-то на мѣсечина-та скочилъ и оставилъ стая-та си.

«Колко-то и да бѣше неустрашимъ, пакъ са пазеше много, да не би да са удаде. Той носеше една дрѣшка и едни панталони отъ тѣнно сукно, обуваше си високи-тѣ ботуши, туряше си пенелява-та шапка и трѣгваше. И въ тѣзи дрѣхи като ходеше изъ гора-та, человекъ не можеше да го види между дървета-та нито денемъ, зашто-то тѣ му са уподобяваха.

«Ноца била ясна и тиха и той толкова добрѣ расположенъ и тѣй му било приятно, като никога да ходи толкозъ добрѣ изъ гора-та; образъ-тъ на Ерминия му са сочалъ толкозъ ясно, като тя да била туку до него —като да го придружавала. Куче-то му било вече съвсемъ омалело и съ исплить язигъ са тѣтрело още подиръ господаря си; той не мислилъ вече, че въ тази ноцъ ще срѣщне нѣкадѣ неприятеля си; той са благодарялъ на хубава-та мѣсечина и хла-